

A Pécsi Ítéltábla a dr. Vajta Zsolt pártfogó ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Jandó Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű, a dr. Leposa Marianna ügyvé által képviselt **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű, **III.rendű alperes neve** (címe) III. rendű, **IV.rendű alperes neve** (címe) IV. rendű alperesek ellen aTörvényszék 2017. január hó 19. napján kelt, .../23. számú ítélete ellen a felperes által 24.sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú perköltséget a felperes a II.-III.-IV. rendű alperesek részére együttesen köteles megfizetni.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz), továbbá a II.-III.-IV. rendű alpereseknek együttesen 63.500, (hatvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget 15 napon belül.

A felperes pártfogó ügyvédjének a díja a felperes terhére esik.

A feljegyzett fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a felperes nagyanyja, **K.** született ... végintézkedés hátrahagyása nélkül elhunyt. A hagyatéki eljárást az I. rendű alperes, mint közjegyző folytatta le szám alatt.

Az örökhagyó után öröklésre jogosultak voltak a II. és III. rendű alperes, mint az örökhagyó gyermekei, továbbá a felperes elhunyt édesanyja, **M.** helyén gyermekei, a IV. rendű alperes, az akkor még kiskorú felperes, **M.R.**, M.E. és **K.** A hagyatéki eljárásban a felperest a IV. rendű alperes, mint gyám képviselte. Mivel az örökhagyónak a hagyatéki vagyont elérő tartozása volt, a IV. rendű alperes a saját nevében és a kiskorú felperes törvényes képviselőjeként eljárva elajándékozta örökrészüket a II. és III. rendű alpereseknek. A temetés költségét és a közjegyzői munkadíjat ezért a II. és III. rendű alperesek viselték. A hagyatékátadó végzés 2009. március 6. napján jogerőre emelkedett .../5. szám alatt, amellyel az örökösök egyezségét jóváhagyva az I. rendű alperes közjegyző a ... helyrajzi számú lakóházat, a ... helyrajzi szám alatti és a ... helyrajzi szám alatti zártkerti ingatlanokat fele-fele arányú tulajdonba adta a II. és III. rendű alpereseknek.

A felperes nagykorúsága elérése után, 2015. január 20-án kelt meghatalmazással megbízta ...ügyvédet azzal, hogy ... Gyámhivatala előtt a perbeli hagyatéki eljárással kapcsolatban eljárjon, a

felperes nevében érdeklődjön. ... ügyvéd 2015. január 20. napján kelt levélben megkereste a gyámhivatalt, amelyhez mellékelte a .../5. számú hagyatékátadó végzést.

A felperes keresetében 250.000 forint vagyoni és 3.000.000 forint nem vagyoni kár, valamint törvényes mértékű késedelmi kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket egyetemleges. Az I. rendű alperest közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése címén kérte marasztalni, mert a felperes és a IV. rendű alperes között fennálló érdekellentét ellenére nem indítványozta eseti gondnok kirendelését a gyámhivatalnál a hagyatéki eljárás során. A II.-III.-IV. rendű alperesekkel szemben kártérítési igényét arra alapította, hogy nem tájékoztatták őt megfelelően a hagyatéki eljárásról, a hagyatéki terhek értékéről, nem kérték ki véleményét, és a IV. rendű alperes a kellő gondosságot elmulasztotta a felperes képviselete során a hagyatéki eljárásban. Állította, hogy ezzel az alperesek megfosztották a felperest törvényi örökrésztől, megsértették egyúttal emberi méltósághoz és egészséghez fűződő személyiségi jogát, ezért kérte annak megállapítását, hogy a II.-III.-IV. rendű alperesek megsértették a személyhez fűződő jogait.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték, azt mind jogalapjában, mind összecszerűségében vitatták, elsődlegesen azonban elévülési kifogást terjesztettek elő. Előadták, hogy a hagyatékátadó végzés 2009. március 6. napján jogerőre emelkedett, így a felperes igénye a 2016. április 21-i kereset benyújtásakor már elévült. A II.-III.-IV. rendű alperesek hivatkoztak arra is, hogy 2015. január 20-án a felperes már nyilvánvalóan tudomással bírt a hagyatékátadó végzés tartalmáról, hiszen meghatalmazottja azt mellékelte a gyámhivatal megkereséséhez. Így igénye legkésőbb 2016. január 20-án évült el.

Az elsőfokú bíróság az alperesek elévülési kifogását alaposnak találta, és a felperes keresetét elutasította, perköltség megfizetésére a felperest kötelezte akként, hogy a II.-III.-IV. rendű alpereseknek fizessen meg 100.000 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget. Ítéletének jogi indokolásában kifejtette, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban Ptk.) 324.§-ának (1) bekezdése értelmében a követelések öt év alatt elévülnek. A Ptk.325.§ (1) bekezdése alapján az elévült követelés bírósági úton érvényesíteni már nem lehet. A Ptk.326.§ (1) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált. A (2) bekezdés pedig úgy rendelkezik, hogy ha a jogosult a követelést menthető okból nem tudta érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül a követelés érvényesíthető.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, az okiratokból és tanúvallomásokból arra a következtetésre jutott, hogy a felperesnek a hagyatéki eljárás lényegéről, a hagyatékátadó végzés tartalmáról a hagyatéki eljárás során nem volt tudomása. 2015. január 20-án azonban ..., mint a felperes meghatalmazottja a gyámhivatali megkereséshez már mellékelte a hagyatékátadó végzést, annak tartalmát tehát nyilvánvalóan ismerte. A fent idézett jogszabályi rendelkezések szerint ezért a keresetlevelet legkésőbb 2016. január hó 20. napjáig nyújthatta volna be a felperes. Mivel az egyéves határidőt elmulasztotta, ezért követelése bírósági úton már nem érvényesíthető.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen annak kereseti kérelme szerinti megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a Ptk.13/A.§ (1) bekezdése szerint a kiskorú még a gyámhatóság jóváhagyásával sem tehet érvényesen olyan jognyilatkozatot, amellyel ajándékoz, idegen kötelezettségekért megfelelő ellenérték nélkül felelősséget vállal, vagy amellyel jogokról ellenérték nélkül lemond. Ezért álláspontja szerint a felperes nevében a hagyatéki eljárás során tett ajándékozó nyilatkozat semmis. A nyilvánvaló semmisséget pedig a bíróságnak hivatalból kell észlelnie, és semmisségre Ptk.234.§ (1) bekezdése

szerint bárki határidő nélkül hivatkozhat. Kiemelte, azt is, hogy a felperesnek öröklési igénye van, amely tulajdoni igénynek minősül, amely a Ptk.117.§ (1) bekezdése szerint nem évül el. Kérte továbbá a perköltség mérséklését, azt túlzottnak tartotta.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték helyes indokai alapján.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és helyes jogszabályok alkalmazásával helytálló jogi következtetésre jutott. Érdemi döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, ezért azt helybenhagyta. Annyiban pontosította csupán az elsőfokú bíróság rendelkezését, hogy az elsőfokú perköltségre a II.-III.-IV. rendű alperesek együttesen jogosultak a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. 6:32.§-a értelmében.

A fellebbezéssel összefüggésben kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú eljárásban a felperesnek nem volt a szerződés érvénytelenségének, valamint tulajdonjog megállapítása iránti kereseti kérelme. Kártérítési és személyiségi jogsértés megállapítása iránti keresete volt, e követelések a Ptk.324.§-a szerint elévülhetnek. A felperes követelése az elsőfokú bíróság által is felhívott Ptk.326.§-ára is figyelemmel elévült 2016. január 20-án. Így a 2016. április 21-én benyújtott keresetlevélben írt igény a Ptk.325.§ (1) bekezdése alapján bíróság előtt nem érvényesíthető. A Pp.247.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban a keresetet megváltoztatni nem lehet. Olyan új tény, vagy új bizonyítékot pedig a felperes nem hozott fel, amelyről korábban nem tudott, és amely a Pp.235.§-ának (2) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban figyelembe vehető lenne.

Nem látott lehetőséget a másodfokú bíróság az elsőfokú perköltség mérséklésére sem, mivel a pertárgyérték alapján számított ügyvédi munkadíj fele alá mérsékelte már az elsőfokú bíróság a felperes által a II.-III.-IV. rendű alpereseknek fizetendő perköltséget - figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi munkadíjakról szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontjára.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes sikertelenül fellebbezett, ezért ő köteles viselni a másodfokú eljárásban felmerült költségeket. Teljes személyes költségmentességben részesült, ezért a feljegyzett 260.000 fellebbezési illetéket az illetékekről szóló 1990. XCIII. törvény (Itv.) 74.§ (3) bekezdése folytán a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a szerint a Magyar Állam viseli. A felperes pártfogó ügyvédjének a díja a felperes terhére esik, annak összegét a kirendelő hatóság határozza meg a Pp.87.§ (2) bekezdése értelmében. Az alpereseknek járó másodfokú perköltséget a per egyszerű jogi megítélésére figyelemmel a másodfokú bíróság is fele összegre mérsékelte a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontjára, (5) és (6) bekezdésére, valamint 4/A.§-ára figyelemmel.

Pécs, 2017. április 20.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Vagyicska Petra s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. bíró